

[Undervisningsministeren.]

kan vi formentlig drøfte ved en anden Lejlighed, men jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har gjort noget Forsøg paa at begrunde den Udtalelse, at Byens Ungdom i dette Spørgsmaal er gunstigere stillet end Landets Ungdom. Det er den ikke, og det var det, vi skulde drøfte.

Det andet Spørgsmaal, om Mulighederne for at bevare Landboudommen for Landet, kan vi tage op ved en anden Lejlighed. At den Udvikling er uheldig, som foregaar i Tiden paa dette Felt, er alle enige om, og hvad Foranstaltninger, der kan bidrage til at standsé denne Udvikling, vil jeg til enhver Tid være med til at drøfte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg glædede mig over den højtærede Ministers fornyede Tilsagn om, at han efter en Forhandling med Højskolernes Bestyrelser sandsynligvis vilde sætte ind for en Ændring, saa der blev lettere Adgang for nye Skoler til at eksistere, ligesom jeg ogsaa glædede mig over, at han nu ændrede sine Udtalelser angaaende Undersøgelserne for de frie Skoler til, at de kun gjaldt de økonomiske Arbejdsvilkaar — dette kan jeg tiltræde —, medens han i det første Indlæg ytrede, at det var Arbejdsformerne.

Jeg er enig med Ministeren i, at der er ikke megen Mening i at fortsætte Debatten om, hvem af os eller af vore Partier der har størst Interesse for Højskolerne, men jeg gør Ministeren opmærksom paa, at han, naar han slaar op i Rigsdagstidende, kan se, hvem der først brugte Udtrykket „partipolitisk Agitation“ i dette Spørgsmaal. Jeg er rede til som den højtærede Minister at lade Befolkningen dømme, hvem af os der har gjort den sagligste Indsats i dette Spørgsmaal.

Ministeren udtalte, at Venstre havde Flertallet i 1926—29, og følgelig havde der dengang været Lejlighed for Venstre til at gennemføre noget godt for disse Skoler. Det har jeg ikke benægtet, men jeg har sagt til den højtærede Minister, at Forholdene dengang og nu var, hvad ogsaa Statistikken viser, vidt forskellige, idet Trangen til Understøttelse er meget stærkere i Dag, hvad man kan se af det Antal Ansøgninger, der indgives. Naar Ministeren nævner, at Landbruget i 1926—29 var økonomisk ringere stillet end nu, maa han erindre, at fra den Tid indtil nu er der gaaet adskillige Aar, i hvilke Landbruget Aar efter Aar

har maattet spise af sin Kapital. Derfor er, som den højtærede Minister selv har indrømmet i sin Fremsættelsestale, Trangen nu meget større, end den har været tidligere.

Den højtærede Minister mente, at Venstres Arbejdsfællesskab i dette Spørgsmaal med de Konservative vilde blive vanskeligt, naar der kom andre Forslag frem. Med Hensyn til Skolespørgsmaal og Skoleprogrammer kunde jeg spørge den højtærede Minister, om da det radikale Partis Skoleprogram kan falde sammen med Socialdemokraternes; men jeg vil stadig mene, at Ministeren i dette Spørgsmaal maa sige, som der staar i den gamle Børnevisé: „Danse vil jeg saa gerne, bare jeg turde for Fader og Moder.“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Det nytter ikke, at Ministeren spotter over det konservative Initiativ. Det fremkommer jo kun, fordi den højtærede Minister selv har saa lidt Initiativ. Vi mener, det var naturligt, at en Regering, der er udstyret med saa megen Magt som denne høje Regering er, virkelig udviste Initiativ, og da det ikke sker, er vi nødt til at tage Affære. Jeg tror jo ogsaa, at det er den Linie, der vil blive fulgt i Fremtiden. Jeg ser den Tid i Møde, da Regeringens Initiativ stopper op ikke alene paa dette Omraade. Allerede nu kan vi alle sammen se, at Regeringen ikke har været i Stand til at indfri de Løfter, den strøede saa rigeligt om sig med til Vælgerne forud for de foregaaende Valg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Undervisningsminister hævder fremdeles, at Landboudommen ikke er daarligere stillet med Hensyn til Undervisning end Byernes Ungdom. Lad mig da yderligere tilføje, at det vel dog ikke er nogen Hemmelighed, at saavel Statsskoler som de kommunale Skoler i høj Grad er i Byernes Favør. Alene af den Grund forekommer det mig urimeligt at være smaalig, og det er man paa det Omraade, her er Tale om. Her gælder det om, at Landbrugsungdommen, der ikke har Adgang til en Folkeskole, der er paa Højde med Byernes, og som kun meget vanskeligt kan faa Nytte af de dyre Stats-skoler og den bedre Uddannelse, som Byer-